

15 – ISUS, CUM ERA EL CÂND ERA COPIL?

În ultima noastră poveste am văzut că niște magi au venit dintr-o țară îndepărtată pentru a se închina copilului Isus. Dar regele lui Israel, un om crud, a încercat să-l omoare, așa că Iosif și Maria au fugit în Egipt și au locuit o vreme în acea țară străină. Apoi s-au întors la Nazaret, iar în acest orașel a crescut Isus. Te-ai întrebat vreodată: Ce făcea Isus când era copil? Cum era? Se juca cu prietenii lui? Mergea la școală? Avea frați și surori? Și-a ascultat întotdeauna părinții? Vom afla, iar tu vei putea răspunde la întrebarea: Este Isus un model de urmat?

ASCULTĂ ISUS ÎNTOTDEAUNA PĂRINȚII SĂI?

Isus a crescut în Nazaret. Iosif, tatăl său, lucrează lemnul, este tâmplar, repară case, face mese, scaune, cufer, pluguri. Și Maria, mama lui ce face? Face ceea ce fac toate mamele în acele vremuri. Ea merge la fântână să aducă apă, zdrobește boabele de grâu sau orz pentru a face făină, spală hainele... manual, mașinile de spălat nu există, ea țese lână, face hainele și bineînțeles pregătește mâncare pentru întreaga familie. Iosif și Maria nu sunt bogați dar sunt cinstiți și muncitori. Își iubesc copiii și îi învață să asculte.

De mic băiețel, Isus învață să meargă, mai întâi în patru labe, ca tine și ca mine. Începe să vorbească, să alerge și să se cațere. Da, crește ca toți băieții de vârsta lui și într-o zi, tunica lui este prea scurtă și sandalele îi strâng picioarele. Se joacă cu prietenii lui și merge la școală. Da! Învață să citească, să scrie și să numere. Poate recita Psalmii pe de rost. Psalmii? Sunt un pic ca niște poezii. Poate că și tu ai memorat Psalmul 23.

Isus are frați și surori mai mici. Adică, este cel mai mare din familie, are grijă de ei. Își ajută mama. A început să folosească unelte de tâmplar, ferăstrăul, ciocanul. Poate că și-a lovit degetele. A învățat meseria de tâmplar pentru că pe vremea aceea, băieții învățau meseria tatălui lor. După părerea ta, cum se poartă El cu ceilalți? Este un luptător sau un bun prieten? Isus este un copil perfect. El face întotdeauna ceea ce este plăcut lui Dumnezeu, părinților săi și altora. El spune întotdeauna adevărul; putem avea încredere în El. Nu face prostii.

Știi câți ani avea când a făcut prima sa călătorie? La 12 ani! Merge la Ierusalim cu Iosif, Maria, prietenii săi și alte zeci de oameni. Urmează să participe la sărbătoarea Paștelui. Este o călătorie de câteva zile. Isus descoperă acest oraș mare cu

străzile sale înguste atât de aglomerate încât abia poți merge. Sunt oameni din toată țara și animale - oi, cămile, măgari. Ce gălăgie! Dar un lucru îl interesează în mod deosebit pe Isus. Este templul, ceremoniile, toți acești oameni care vin să se roage. El se apropie de liderii religioși, de preoți. Îi ascultă cu atenție și discută cu ei despre Cuvântul lui Dumnezeu. Le pune întrebări și le răspunde când îl întreabă. Acești oameni foarte educați sunt uimiți:

- Cum poate un copil de 12 ani să știe toate acestea?, își spun ei, este într-adevăr foarte inteligent.

- Este surprinzător, n-am mai văzut așa ceva!

- De unde vine acest copil? Cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu la fel de bine ca și noi!

Petrecerea se termină. Iosif și Maria iau drumul spre casă. Isus nu este lângă ei, ci este cu prietenii sau familia, se gândesc ei. Când se face seară, Isus nu li s-a alăturat, încep să se îngrijoreze, acesta nu este obiceiul Lui.

- Este Isus cu voi? se întreabă ei unul, pe altul:

- Nu L-ați văzut?

Dar nu, nimeni nu L-a văzut. Decid să se întoarcă la Ierusalim. Câtă îngrijorare!

Cum pot găsi copilul în acest oraș mare pe care El nu-l cunoaște? Ei caută, cutreieră străzile, întrebând oamenii:

- Îl căutăm pe băiatul nostru, nu l-ați văzut? Un copil singur. Da! L-am pierdut. Dar nimeni nu știe. O zi, două zile, tot nu este Isus. Unde să caute? Ce să facă? După trei zile, se duc să caute în templu. Maria îl vede. Dar ce face stând acolo printre acești bărbați cu barbă albă? Discută texte sacre cu ei. Iosif și Maria sunt ușurați și fericiți, dar atât de uimiți. Nu le vine să-și creadă ochilor. Niciodată nu și-au imaginat că îl vor găsi acolo.

- Copilul meu, i-a zis Maria, de ce ai făcut asta? Tatăl tău și cu mine te-am căutat cu îngrijorare!

- De ce v-ați îngrijorat atât de mult?, răspunde Isus, nu știți că trebuie să mă ocup de treburile Tatălui meu? Maria și Iosif nu înțeleg cu adevărat răspunsul lui. Treburile tatălui său! Au uitat cuvintele îngerului Gabriel, ale lui Simeon, ale păstorilor? Au uitat cine este Isus? Isus știe foarte bine. Are doar 12 ani, dar știe că este Fiul lui Dumnezeu și, în ziua aceea, le amintește lui Iosif și Mariei de acest lucru. Știe că a venit din cer pentru o misiune foarte importantă și vom vedea care este acea misiune pe măsură ce transmisiunile noastre progresează. Cei trei se întorc la Nazaret, unde Isus va continua să crească, ascultând mereu de Dumnezeu și de părinții săi.

ȘI TU ȘI EU!

Nu vrem întotdeauna să ascultăm, dar știi ce le spune Dumnezeu tuturor copiilor lumii? El spune: **Ascultați de părinții voștri în tot ce este bine.** Dacă Dumnezeu ne spune asta, este pentru că este super important, nu-i așa? Și ca să ne ajute, îl avem pe Isus ca model. El a ascultat mereu de părinții săi. Era un băiat foarte drăguț, dar dacă cineva L-ar fi rugat să facă ceva greșit, să fure de exemplu, după părerea ta, ar fi făcut-o? Nu, desigur că nu! Dacă într-o zi nu știi cu adevărat ce să faci, atunci îți dau un mic sfat: Pune-ți această întrebare: Ce ar face Isus în locul meu? Acest lucru m-a ajutat și m-a întărit adesea pentru că, chiar dacă alții nu sunt fericiți pentru că nu fac ce vor ei, știu că Isus este de acord, așa că asta, prietene, dă putere! Și acum răspunsul la întrebarea: Este Isus un model? Da! Isus este un model pentru noi.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Copii perfecți, mereu gata să asculte, acesta este visul oricărui părinte! Dar problema este că copiii noștri sunt de aceeași natură ca noi, nu sunt mereu ascultători și viața de familie este uneori foarte perturbată, răbdarea voastră abuzată. Dar să perseverăm în a le vorbi despre Isus, modelul perfect care a practicat întotdeauna binele și a respins răul. Și El a învățat ascultarea. Multe alte modele li se vor prezenta copiilor noștri, dar curaj! Știți, noi, tata, mama, suntem primele lor referințe. Amprenta pe care o vom lăsa va rămâne adânc gravată în inimile lor, iar Duhul Sfânt le va aminti de cuvintele bune ale Evangheliei.